

quàm fatiua ad mouendam vrinam effica-
cior, & multò acrior.

De Ocsmo. CAP. CLXXI.

OCIMVM vulgo notum: copiosiore ci-
bo aciem oculorum hebetat. Aluum
autem emollit, flatus mouet, vrinam ciet, &
lac euocat: agrè tamen conficitur. Impo-
situm cum polentæ polline, rosaceo & aceto,
inflammationibus auxilio est, vt & draconis
marini & scorpionis ictibus. Per se verò
cum vino Chio, prodest oculorum dolori-
bus. Succus oculorum caligines discutit, flu-
xionesque reficcat. Semen verò potum, con-
uenit atram bifem gignētibus, agrè meien-
tibus, inflatisque: olfactu in nares attractū,
subinde sternutamenta mouet: id quod &
herba ipsa efficit: verūm oculos comprimi
oportet virgente sternutamento. Eam fu-
giunt nonnulli, ac edere quoque verentur:
quòd commanducata & in sole posita ver-
miculos gignat. In cibum verò receperunt
Afri, quia si feriantur à scorpione qui oci-
mum ederint, incolumes conseruentur.

De Orobanche. CAP. CLXXII.

OROBANCHE cauliculus est subruber,
duos ferè dodrantes altus, ac interdum
etiam maior, foliis subpinguibus, hirsutus
ac tener, floribus præditus subalbidis, aut in
luteum vergentibus. Radix subest digiti
crassitudi-

crassitudine, perforata, cum caulis ariditate flaccescit, Inter legumina quædam si nascatur, ea suffocare creditur: unde & cognomen accepit. Estur autem oleris instar cruda, & in patinis asparagi modo decocta. Cæterum leguminibus incocta, horum coctionem accelerare perhibetur.

De Barbula hircæ. CAP. CLXXIII.

TRAGOPOGON seu tetrapogon, quem alij comen vocant, breui caule est, foliis croci, radice longa, dulci, nigro super caulem calyce: è cuius summo proluxa erumpit lanugo, à qua sibi nomen asciuit. Est verò herba ipsa esui apta.

De Ornithogalo. CAP. CLXXIIII.

ORNITHOGALON cauliculus est tener, tenuis, subalbidus, circiter duos dodrantes altus, tribus aut quatuor in cacumine mollibus agnatis: è quibus flores prodeunt, qui foris quidem herbacei, at vbi expansi sunt, lactei visuntur: ac inter eos capitulum canchryos modo incisum emicat: quod cum pane assatur, veluti melanthium. Radix est bulbosa, quæ cruda coctaque in cibos venit.

De Tubere. CAP. CLXXV.

TUBER radix est orbiculata, sine foliis, sine caule, flavescens. Vere effoditur, ac seu cruda seu cocta, esui apta est.

De Smilace hortensi. CAP. CLXXVI.

SMILAX hortensis, cuius fructus lobia, (quasi siliquulas dicas) & à nonnullis asparagus nominatur, folia habet hederæ, sed molliora: caules tenuis, clauicularum instar sese propinquis fruticibus implicantes: qui quidem in tantum adolefcunt, vt topiarij operis attegias seu cameras opacent. Fructum autem profert fœnigræci, sed longiorem & insigniorem, intra quem semina concluduntur renum similia, non æquali quidem colore, sed ex parte rufescentia. Is porrò fructus, seu potius siliqua cum semine, asparagi modo elixa oleris instar estur. Urinam verò ciet, & grauia tumultuosaque somnia facit.

De Medica. CAP. CLXXVII.

MEDICA dum recens erumpit, trifolio in pratis nascenti similis est: tandem verò folia contrahit, caules edens trifolij, quibus semen adnascitur lentis magnitudine, siliquis intortis inclusum. Id siccatum, sali condimentario ad saporis iucunditatem admiscetur. Idem viride impositum, iis prodest, quibus refrigeratione opus est. Cæterùm herba tota pro gramine vtuntur qui iumenta pecoræque pascunt.

De

De Aphaca. CAP. CLXXXVIII.

APHACA frutex est exiguus in aruis nascens, altior lenticula, foliis tenuibus. Folliculos fert quàm lenticula maiores, quibus exigua semina nigra ternatè, minora lenticula, continentur. Hæc astringendi vim habent: quare frixa, fresa elixave, lentis more fluxiones alui stomachique sistunt.

De Porro. CAP. CLXXXIX.

PORRVM capitatum inflationes facit, pravi est succi, somnia tumultuosa parit, vrinam ciet, bonam facit aluum, extenuat, oculorum aciem hebetat, mentes trahit: sed exulceratam vesicam renésque lædit. Cum pissiana verò coctum aliterve in cibo sumptum, eorum quæ intra thoracem hærent excretionem adiuuat. At coma in aqua maris & aceto cocta, ad insidendum in vulvæ præclusionem ac duritia utilis habetur. Porrum autem bis aqua mutata coctum, frigidæque maceratum dulcescit, multoque minus inflat. At sectiuum & acrius est, & astringentis nonnihil obtinet: quare expressus ab eo succus cum aceto, addito thure aut manna, sanguinis profluuium sistit, maxime si naribus erumpat. Venerem item stimulat, & ad omnia thoracis vitia cum melle pro eclegmate vsurpatur: esitatum quoque con-

tra tabem efficax est, ac spiritalem etiam canaliculam purgat. Sed si frequentius comedatur, visus obscuritatem inducit, ac stomacho etiam nocet. Succus ex melicrato potus, contra venenatarum bestiarum morsus auxilio est. Sed & ipsum quoque porrum impositum prodest. *Quin* & succus aurium doloribus & sonitui succurrit, cum acetone, thure, lacte aut rosaceo instillatus. Folia verò varos tollunt, cum rhoë opsoniorum imposita, epinyctidásque sanant: ac ulcerum quoque crustas ex sale illita emarginant. Cæterum seminis binæ drachmæ cum pari myrti baccarum pondere potæ, veteres sanguinis supernè reiectiones cohibent.

De Ampelopraso. CAP. CLXXX.

Ampeloprasum stomacho quàm porrum magis aduersatur: sed plus quoque exalfacit, urinásque vehementius cicit: menses quoque pellit. *Quin* & contra bestiarum morsus in cibo conuenit.

De Cæpa. CAP. CLXXXI.

CÆPA longa acrior est quàm rotunda, citémque ruffa quàm candida, & sicca quàm viridis seu recens, & cruda quàm asfata, aut sale condita. Sunt tamen omnes mordacitatis participes, inflationésque faciunt, appetentiam inuitant, attenuant, sitim gignunt, nauseam pariunt, expurgant
denique,